

Édouard Froidure

leper 12/04/1899 – Bosvoorde 10/09/1971

Een leven gewijd aan de minderbedeelden

Spullenhulp, de speelpleinwerking van de Openluchtwerken, de opvangtehuizen Kleine Dennen, zijn allemaal bekende verenigingen en instellingen die in het leven zijn geroepen door Abbé Édouard Froidure, die zich zijn leven lang heeft ingezet voor de verbetering van de levensomstandigheden van de minderbedeelden uit onze maatschappij, en in het bijzonder van de kinderen.

Édouard Froidure, geboren aan het einde van de 19e eeuw, had vanaf het begin van zijn leven een plichtsgevoel en een heilige afschuw van onrechtvaardigheid.

Op 18-jarige leeftijd meldde hij zich als oorlogsvrijwilliger aan het einde van de Eerste Wereldoorlog en onderscheidde zich door het redden van verscheidene van zijn medesoldaten.

In 1925 werd hij priester gewijd in het hart van Brussel, waar hij al snel werd geconfronteerd met de ellende van de bewoners van de volkswijken, die hij als geen ander wilde helpen.

De eerste speelpleinen waar kansarme kinderen zich konden uitleven, werden in 1931 aangelegd. Het Parmentierpark in Sint-Pieters-Woluwe, in de buurt van een tramstelplaats en dus gemakkelijk bereikbaar, was één van de eerste plaatsen waar ze werden gehouden.

Tot op de dag van vandaag is het Parmentierpark de thuis van de Federatie Froidure.

Enkele jaren later begon Abbé Froidure met het verzamelen van kleding, speelgoed en andere voorwerpen voor de speelplaatsen en omringde zich met behoeftige en werkloze volwassenen om de logistiek van deze inzamelingen te verzekeren. Met deze vorm van sociale reïntegratie was hij zijn tijd ver vooruit en legde hij de kiemen voor zijn meest bekende vereniging "Spullenhulp". Om jongeren beter te kunnen begeleiden, heeft hij ook meegewerkt aan de oprichting van een hogeschool voor opvoedsters, "Het Parnasse Instituut".

Édouard Froidure zette zijn sociaal engagement en zijn strijd tegen onrechtvaardigheid voort tijdens de Tweede Wereldoorlog. Ongeveer honderd Joodse kinderen werden op de speelplaatsen verborgen, en ongeveer 10.000 wezen, daklozen of achtergelaten kinderen kregen er maaltijden aangeboden. Het eerste tehuis voor kansarme jongeren, het Prins Albert Tehuis, werd in 1942 geopend in het Parmentierpark.

In 1942 gearresteerd door de Gestapo, beleefde Abbé Froidure de hel van martelingen en concentratiekampen. Hij kwam zeer verzwakt, maar levend, uit de kampen tevoorschijn bij de bevrijding in 1945.

Ondanks zijn broze gezondheid hervatte Abbé Froidure zijn activiteiten en het beheer van de Openluchtwerken, die zich in het naoorlogse decennium over het hele land uitbreidden. In 1952 voerde hij een van zijn meest opzienbarende acties uit, die de aandacht van de media, het volk en de politiek op zijn actie vestigde. Hij nodigde Koning Boudewijn uit om de sloppenwijken van de Marollen te bezoeken en er de bewoners te ontmoeten. Diep ontroerd, zette de vorst zijn regering aan tot actie. Dit was het begin van een grootscheepse operatie om de sloppenwijken met de grond gelijk te maken en fatsoenlijke sociale woningen te bouwen in het hart van Brussel.

Daarna werkte Abbé Froidure aan de ontwikkeling en consolidatie van de reeds ondernomen acties, opende andere opvangplaatsen en gaf conferenties over de hele wereld.

Hij stierf tragisch op 10 september 1971, aangereden door een auto.

Toch is zijn nalatenschap nog springlevend. Hoewel de jongere generatie zijn verhaal misschien niet meer kent, zijn de verenigingen die hij in het leven riep ook vandaag nog talrijk en gaan zij onvermoeibaar door met het helpen van de minderbedeelden uit onze maatschappij. Zij zijn verenigd in de Federatie Froidure vzw die de aangesloten voorzieningen bijstaat en ondersteunt.